

CORRESPONDENTEN:

Almen heeft tot 1995 verschillende correspondenten gekend die schreven voor het Zutphens Dagblad, de G.O.C. en de Gids. Na de oorlog waren dat meester van 't Sant, meester Brouwer, de heer van Leeuwen van de Rabo-bank en de laatste was ondergetekende: Martin Jansen.

Bij deze een verhaal uit de krant destijds van een dorpsgebeurtenis uit **1984** over kapper Boltjes die stopte met zijn kapperswerkzaamheden.

DORPSKAPPER BOLTJES STOPT NA VIJFTIG JAAR:

EEN KAPPER MOET ZIJN MOND KUNNEN HOUDEN.

Almen - Dorpskapper D.J.Boltjes zet op 28 oktober zijn schaar definitief in het vet. Dan komt er een eind aan een periode van vijftig jaar, waarin hij zelfstandig kapper is geweest in Almen. De eerste periode huisde hij in een kamer van hotel Hovink (nu de Hoofdige Boer), later verhuisde hij naar het pand aan de Dorpsstraat, waar hij zijn laatste klanten vakkundig knipte.

Vakkundig, maar zonder diploma's, want Boltjes heeft nooit geleerd voor het kappersvak.

Toen hij dertien was hoorde hij dat kapper Grootherder in Eefde een leerling-kapper nodig had. Hij wist toen toch niet wat hij wilde worden en dacht: "ik kan het allicht proberen".

Op dertienjarige leeftijd stapte Boltjes op een zaterdag de kapperszaak van Grootherder binnen. Hij liet zich eerst voor twintig cent knippen. En toen vroeg hij hem of hij mocht komen als leerling-kapper. "Nou ja", zei Grootherder "dan moet je maandag maar komen". Zo ging dat toen nog.

Boltjes begon met het inzepen van klanten, die geschoren moesten worden. Het aanvegen van de zaak was ook een klusje voor hem. Tot hij aan het grotere werk mocht beginnen. Hij ging oefenen op de kuiven van de mannen die toch kaal geknipt moesten worden. Grootherder vroeg de klanten of dat mocht, dan konden ze zich gratis laten knippen. Zo heeft hij het vak geleerd.

FILIAAL:

Op zijn negentiende mocht de jonge Boltjes een filiaal in Almen openen. Hij beheerde de zaak, die eigendom was van Grootherder. Het duurde overigens niet lang voor hij echt eigen baas was, want zes weken nadat hij was verhuisd naar Almen, ging zijn baas failliet. Boltjes nam de inboedel over.

"Dat kostte me honderdvijftig gulden en ik heb het in een half jaar afbetaald", zegt de kapper trots.

De tarieven die hij toen berekende zijn een schijntje van die van nu. Een klant betaalde negen dubbeltjes in de maand en daarvoor kon hij zich tweemaal per week laten scheren en één keer per maand laten knippen. Als je drie maal per week geschoren wilde worden, kostte dat vijfendertig cent per maand extra.

Nu rekent Boltjes acht gulden vijftig voor knippen lang model. Kinderen tot negen jaar kunnen voor zeven gulden bij hem terecht.

"Nee, ze kunnen niet zeggen dat ik de klanten afgezet heb, ik kan met opgeheven hoofd door Almen lopen", zegt Boltjes en een klant die toevallig geknipt wordt beaamt dat.

LEGENDARISCH:

De kapper heeft heel wat hoofden onder handen gehad, waaronder ook dat van de bijna legendarische begeleider van het Nederlands voetbalelftal Karel Lotsy.

"Ik wist niet eens dat hij het was", aldus de kapper, "dat hebben ze me later pas verteld".

Maar veel over zijn klanten wil hij niet vertellen. "Ik kan me ook niet zoveel herinneren, je vergeet veel". Maar één ding heeft hij geleerd: een kapper moet zijn mond kunnen houden. Boltjes heeft dat ondervonden tijdens de oorlog, toen hij regelmatig de boer op ging, om onderduikers te knippen. Ze lieten dat eerst door een ander doen, maar die praatte eens zijn mond voorbij.

PRAATGRAAG:

Het is niet altijd de kapper die praat, dat heeft Boltjes ondervonden toen hij eens een praatgrage klant aan het scheren was. Bij het scheren moet men zijn mond stil houden. Maar deze man zei opeens: "ja" en toen zei ik ook: "ja", want mijn mes zat een halve centimeter in zijn kin. Ik heb er eerst maar een watje op gelegd en daarna een pleister. En naderhand zei die man tegen me: "Je kon er niets aan doen, dan had ik mijn mond maar moeten houden".

Volgens Boltjes duurt het niet lang meer en dan kunnen de mensen niet meer naar een gewone dorpskapper. "Er is bijna geen kapper meer, waar je je ouderwets kunt laten scheren en knippen. Vooral oudere mensen krijgen gebrek aan ouderwetse kappers", dit is de vaste overtuiging van Boltjes. De moderne kapsalons hebben niet zijn sympathie: "ik heb zelf nooit zo aan de mode gedaan. Met die moderne mode kan ik me niet zo verenigen",

aldus besloot Boltjes in 1984 zijn verhaal.

Met het verdwijnen van de kapsalon is er een stuk nostalgie in Almen verdwenen. Gelukkig is de winkel in rookartikelen, lectuur, etc, etc die er naast de kapsalon ook was, voortgezet.

De familie Boel heeft de winkel overgenomen en het assortiment dusdanig uitgebreid dat men bijna kan spreken van de winkel van sinkel.

De naam Boeltjes -- voor alle duidelijkheid onder de nieuwkomers in Almen -- is dus een samenvoeging van de namen Boltjes en Boel.

MARTIN JANSEN.

